

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

* BEZINNING

door *Petra van der Burg*

De auteur is predikant en lid van de redactie van *Christen Democratische Verkenningen*.

Arjen Lubach is met zijn satirische programma *Zondag met Lubach* prominent aanwezig in ons televisielandschap. Geestig, scherp, kritisch op basis van feitenkennis. Journalistiek waar we trots op mogen zijn. Op zondag 17 september ging hij in zijn uitzending in op de Nederlandse bio-industrie en liet zien hoe te veel dieren onder erbarmelijke omstandigheden in te kleine, maar ook vooral onveilige ruimtes leven. In heel 2017 zijn tot nu toe 225.000 dieren levend verbrand. Daar komen nog eens de 2,5 miljoen kippen bij die zijn geruimd vanwege de besmetting met het middel fipronil. Dat alles betekent niet meer en niet minder dan dat zich in ons land een drama afspeelt waar we misschien over enkele eeuwen met precies evenveel schaamte over spreken als we nu doen over het slavernijverleden, de concentratiekampen, wandaden van Nederlandse soldaten in koloniale oorlogen. En dan opnieuw vele jaren te laat.

Wie zich een voorstelling maakt van de wanhoop en de paniek in de stallen waarin duizenden dieren omkomen, die slaapt slecht. Een vraag waarom niemand een deur openzet, zodat de dieren naar buiten kunnen vluchten, hoort bij een naïef, kinderlijk wereldbeeld. We maken ons namelijk geen voorstelling van dit leed; we maken een rekensom. We praten over winst en verlies, over gedupeerde boeren en consumenten. En wie durft te beweren dat we onmenselijk zijn voor onze dieren, heeft het verkeerd begrepen. Want we wandelen immers iedere dag met de hond, en betalen een vette rekening bij de dierenarts voor de inenting van onze kat.

Hoe komt het dat we zo weinig interesse hebben in dit megaprobleem in de megastallen? Komt dat door onze portemonnee? Door onze gehechtheid aan ons koolstofdioxide? Vast en zeker, maar ook doordat we geen enkele relatie hebben met de dieren in de stallen. We zien ze niet, we horen ze niet, we kennen ze niet. De prijs die zij betalen voor ons gemakkelijke, in plastic verpakte eten blijft buiten ons blikveld. Misschien toch maar eens een stickervelletje aanvragen via www.slechterleven.nl.